

Kampen om Umeå

Stadsomvandling till kreativ stad – men för vem?

Frågeställningar till tisdag, Matteo Pasquinelli:

1. Pasquinelli använder begreppet gentrifiering som en central punkt i sin beskrivning av samtidens städer (metropoler). Vad menas med gentrifiering?
2. I texten försöker Pasquinelli peka på hur "underground" (subkulturer) är tätt sammanhängande med tidigare produktionsepoker och hur de i dagens samhälle, som bygger på identitetskonsumtion, omöjliggjorts i sina traditionella former. Tycker du att Pasquinelli har rätt? Går det idag att prata om specifika subkulturer i betydelsen av motpoler till kapitalismen?
3. Pasquinelli ställer begreppen "kreativ stad" och "kulturfabrik" i ett motsatsförhållande. Vad menar Pasquinelli med att kulturproduktionen gestaltas som en fabrik och att dess roll är central i "den sociala fabriken"?
4. När Pasquinelli säger att "jordröntan är motorn bakom gentrifieringens värdeförmerande", vad menar han då?
5. I texten beskrivs det som att fastighetsbranschen exploaterar det kulturkapital som sedimenterat sig på en viss plats för att förmera sig. Vad innebär detta? Kan vi se - små eller stora - exempel på detta i en mindre stad som Umeå?
6. Om Pasquinelli har rätt i att kulturen spelar en avgörande roll i de processer som förmerar värde i staden, hur ska isåfall kulturskapare förhålla sig till detta faktum? Om vi tittar på kulturhuvudstadsåret som en storskalig, övergripande process av denna sort. Hur kan vi då förstå det? Hur ska vi förhålla oss till det? Pasquinelli kritiserar tanken på att "sluta producera kultur" som framhävts av vissa kulturkollektiv i Berlin. Har han rätt i den kritiken?